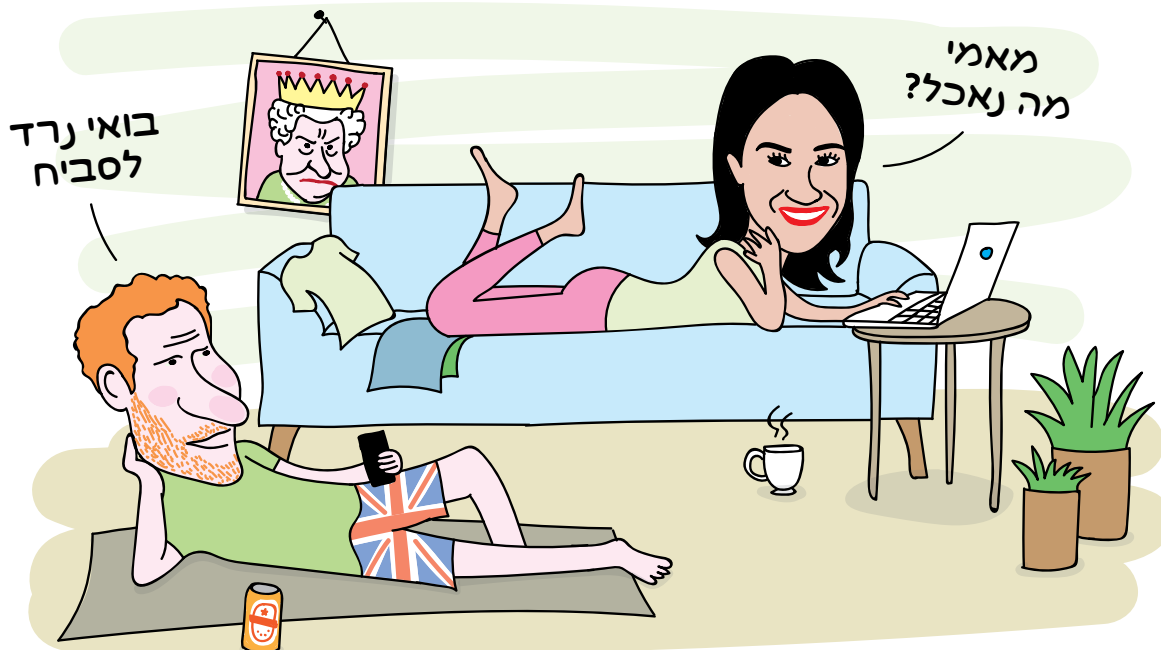

יאיר ניצני מרים גבה

הלכה המלוכה

הארי ומייגן מתנתקים מעטיני הארמון, ובתור אחד שעזב פעם את בית ההורים, הנה עצות בשבילם לעולם האמיתי

איור: טל לזר

הפרידה של הארי ומייגן מארמון המלוכה הזכירה לי שהתנתקות מבית ההורים היא לא דווקא עניין שלילי. העולם חווה בשנים האחרונות תופעה עולמית, שבה צעירים, שכבר היו אמורים להתחיל את החיים, נדבקים להורים, לא עוזבים את הבית, לא מתחתנים וממשיכים ליהנות מפנסיון מלא משודרג – לינה, שלוש ארוחות וגם כביסה, בלי לתרום בשיט לכלכלת הבית ולניקיון הכיוו. באיטליה התופעה מכונה "במבוצ'וני", בגרמניה "מאמא'ז הוסטל קינדר", באוסטרליה "בומרנג צ'ילדרן", ביפן "פרזיטו שינגורו", ובעברית אפשר לקרוא לה "ילדבק".

פעם החלום של כל צעיר היה לחגוג את העצמאות שלו, לעוף מהבית ומההורים המשעממים שלו בהקדם האפשרי ולעבור לגור עם חברים בדירה מבודדת, שבה אמא שלו לא תוכל לשאול מה זה הריח המתוק שיוצא מהחדר שלו, ולמה הוא לא מכיר לה את החברה שבאה אליו. היום הצעירים "מח" פשים את עצמם" – אבל איכשהו החיפוש מתרכז בגבולות בית ההורים, כך שלא מפתיע שהדבר היחיד שהם מוצאים זה את הלונגה שהכנת במקרה הם מעדיפים לוותר על עצמאות כלכלית לטובת לקיחה עצמאית של כרטיס האשראי שלך, ומגלים שהכי נוח להמשיך להסריח את החדר אצל ההורים, כשאלה ממשיכים לשלם להם דלק, דו"חות חניה ותיקונים, ומשדרגים להם את האייפון בכל שנהיים.

במשפחות עשירות מאוד יש מדי פעם ילד סורר, שמעדיף לוותר על זכויותיו בביונס המשפחתי ולצאת לדרך כלכלית עצמאית. אבל במשפחת המלוכה הבריטית הביונס הוא לא לעשות כלום. רוב העבודה היא להתלבש יפה ולשתות תה ועוגיות בארמונות מתוקתקים. אז האם הדוכסים הצעירים הפעילו מספיק שיקול דעת?

מייגן, שהיתה שחקנית בסדרות טלוויזיה, היתה אמורה להשתדרג למעמד של נסיכה ולחיות באושר ובעושר, אמ' בטיות חלב וג'קוזי שמנת עד יומה האחרון. במקום זה היא מתפקדת עכשיו כיוקו אונו של המשפחה המלכותית. נכון שהמלכה לא התלבה יותר מדי שמישהי עם גוון עור שהיא הכירה עד היום רק ממשרות תצטרף למשפחה, וייתכן שהיא גם ניסתה להיפטר מהשורצ'ע באמצעות הטלת קללה, כמו אמא של דודו אהרון – אבל למה לעשות עניין? הרי זו לא המשפחה הראשונה שכוללת סבתא מטורללת ושתלטנית ואבא צנון חדל אישים. האם זה מצדיק ויתור על המעמד המלכותי? עם כל הכבוד למעבר לקנדה, תסכימו איתי שהדוכסית מסאקס נשמע קצת יותר מרשים מהדוכסית (מיל') מטורונטו.

מי מאיתנו לא שמע בצעירותו את אמו מודיעה בקולי קולות (כדי שכולם ישמעו תוך כדי סידור המטבח) "אני רוצה לעדכן את כולם שהמשרתים עזבו". במקרה של הארי ומייגן זה ממש מה שעומד לקרות. כמי שעזב את בית ההורים לפני הרבה שנים, אני רוצה לתת לזוג הצעיר והמבולבל כמה טיפים חשובים, שיעזרו לו בנבכי הבירוקרטיה והיומיום. הארי, חשוב להסדיר את כל ענייניך עם מוסדות כמו ביי טוח לאומי ורשויות המסים. נכון שער עכשיו חיית על חשבון משלמי המסים, אבל עכשיו עברת לצד שמשלם. אל תנסה להעמיס הוצאות ביתיות כמו ציוד משרדי – זה לא מוכר, ואתה לא רוצה הזמנה לדיון במס הכנסה. אגב, גם כתר ושרביט לא נחשבים ציוד משרדי.

גם בנושא העבודה, מישו צריך להגיד לך את זה בלי לייפות את המציאות: הדברים שעשית עד עכשיו – ציד שועלים, מש' חקי קריקט, סיף ופולו – הם לא באמת עבודות. אז אל תטרח לפתוח מדור דרושים ולחפש משרה של צייד פסיונים בשי' רות הציבורי. במקום זה, כדאי שתנסה לנצל את הייחוס ות' פתח אולם אירועים בשם "דו"אל פאלאס המקורי", או מועדון קריקי ושירה בציבור בשם "הכרכרה". אם זה לא עובד, אתה יכול לשמש כפיל של הזמר אד שירן.

לכם כוונה להיכנס לעסקי המוצרים הממותגים, אבל הביאו בחשבון שאצלנו כבר תפסו את "טחינת הנסיך", מלון הנסי' כה, נסיכת הנילוס, וגם את מלך הפלאפל ומלך השטיחים. הארי, אני יודע שאתה טייס משוחרר, ובהתחשב במצבך המ' שפחתי החדש, אולי אפילו יכירו בך כאן כחייל בודה. התחל מייד בדיאלוג עם הקרן והיחידה להכוונת חיילים משוחררים במשרד הביטחון – המקפצה שלך לאזרחות (בטח שמעת את הג'ינגל). אמנם יש להם שם ארוך מאוד, אבל גם אתר אינ' טרנט מצויק, שבו אתה יכול לבדוק את זכויותיך.

ההורים שבינינו צריכים ללמוד מהסיפור הזה שיעור חשוב ביחסי הורים-ילדים. אני מסיק ממנו שילדים הם כפויי טובה, ואין סיבה להשקיע יותר מדי ברווחתם הכלכלית. עור' ברה שגם אם מגדלים אותם כמו נסיכים ומבטיחים להם את חצי המלכות, הם עלולים להפנות לך עורף, להתלונן ולה' תחתן עם איזו שחקנית.

יעקב רוטבליט כתב לפני שנים את השיר "בלדה לעוזב קיבוץ", על בן קיבוץ שעוזב את המשק, וכולם בטוחים שישבו ("הוא עוד ישוב"). הנה הגרסה המלכותית: לפני כמה ימים עזב את הארמון עם אפיריון אחד וכתר מזהב טהור אמרו עליו נראה איך יסתדר בחוץ תראו שעוד יחזור על ארבע לווינדורו.

נסע למדינה אחת נידחת עם מייגן, שם הם חיו כמו כלבים לאליזבת זה לא עניין ת'תחת שיראו מה זה לחיות מדיבובים.

כשפעם ביוכל הוא לביקור מגיע על זרועו אשתו השחקנית יושבים עם אח שלו לתה עם ביסקיט וויליאם מלך – הוא נהג מונית.

הוא לא נסיך, הוא לא נסיך, איך הוא עזב אותנו זה ממש מביך. הוא לא נסיך, הוא לא נסיך, הוא יתחרט כשיהיה מוכר סביח. ●

yairn@israelhayom.co.il

הבגדים המלכותיים שלבשת עד היום – נגיה, המדים הכ' חולים עם הפס האדום לאורך המכנסיים והכובעים המשונים – לא באמת מתאימים לחיים של מי שאינו נסיך, אלא אם כן אתה מתכוון לעבוד כשוער במלון בלאס וגאס.

אני מבין שער היום נהנית מנהגים פריטיים, אבל כדאי שתדע שבגלגול הנוכחי, אם סתם תיכנס לרכב, תתישב במושב האחורי ותסמן לנהג הדמיוני שלך – לא תתקדם לשום מקום. כמי שוויתרו על הקשר עם המשפחה הקרובה, גם נחסמה בפניכם האפשרות להוריד את הילדים אצל סבא או לבקש מהסבתא רבא שתאסוף אותם בכרכרה מהגן. ויש עוד בעיה: כשהילד קצת יגדל, תצטרכו להתמודד עם השאלות שהוא יפנה אליכם: למה אנחנו לא בקשר עם דוד וויליאם? על מה רבתם? למה הילדים שלו גרים בארמון ואנחנו בדירת שלושה חדרים בשכונת כרם-הטורונטואים? האם זה נכון שגם אנחנו יכולנו לחיות בארמון עם 50 משרתים? ולמה חשבתם שעדיף שאבא יעבוד בחברת ביטוח?

התשובה "תשאל את אמא כשהיא תחזור מגמילה" רק עלו' לה להחמיר את המצב. בנוסף, מייגן צריכה לזכור שהגיד לבעלה, "אם לא טוב לך, אתה יכול לחזור לאמא שלך" לא ריאלית, וקמילה היא ממש לא אופציה.

גם את המעבר לקנדה צריך לעשות בחוכמה. אני ממליץ לא לרוץ לחברת ההובלה הזולה ביותר או לראשונה שקופצת בגוגל, כמו "א.א.א. הובלות". יש לכם הרבה ציוד יקר, וכדאי שהוא יגיע ליצדך, ולא לבגאז' של המובילים. לא בטוח שבדירה החדשה יהיה מקום לכל הציוד שהבאתם מהארמון. הייתי ממליץ לתרום את הפריטים המיותרים לוויצו, אבל לא בטוח שיהיה להם מה לעשות בשרביט מצופה יהלוי' מים, בכגדים מפרוות שועלים ובאוסף ביצי פברז'ה. לעומת זאת, אני בטוח שישמחו לקבל אותם בכל חנות תחפושות שמתכוונת לפורים, כך שאל תתפלאו אם בחג הקרוב תראו ילדים מחופשים ל"אחשוורוש מסאקס".

עם כל הכבוד לקנדה, אני ממליץ לזוג המלכותי לשע' בר לשקול עלייה לישראל. כאן יקבלו אתכם בשמחה עם סל קליטה, ובמציאות של פלונטר פוליטי נהייה מוכנים לשקול הסבה לשלטון מלוכני והכרתכם כדוכסים מפתח תקווה. ותיקי המחנות אמנם עלולים להתבאס מחזרת המנדט הבריטי, אבל אתם תרגישו בבית ברחוב קינג ג'ורג'.

אולי תרגישו כאן קצת פחות מיוחדים, כי בישראל 2020 כל בן אדם ברחוב נקרא "יא נסיך" ו"יא מלך". הבנתי שיש